

Zpravodaj Štěpánovska

Vydává město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu

Číslo 2 – duben 2015

Ročník 17

Cena 5,- Kč

Po nevýrazné zimě se začala pozvolna probouzet příroda. V druhé půli března byly odpolední teploty velice příjemné. Už jsme se těšili, že přijde jaro a přinese nám bohatou záplavu květů na stromech i loukách. Ale v posledních březnových dnech začal padat sníh a na některých místech naší vlasti byla dokonce sněhová pokrývka tak bohatá, že způsobovala problémy v dopravě. Trhovému Štěpánovu a okolí se tyto problémy naštěstí vyhnuly.

Velikonoční svátky byly studenější než vánoční. Tak už to bývá, že se na něco těšíme a pak jsme zklamáni. Někdy je lepší čekat méně a právě tehdy se dočkáme milých překvapení.

Lidé dosáhli mnoha velkých úspěchů v nejrůznějších oborech lidské činnosti. Přesto – díky Bohu – člověk neovládá přírodu. Je to dobře, že neumíme poručit větru a dešti, to by byla katastrofa.

Žel, stává se, že neumíme ovládat své myšlenky a city, nejsme schopni radovat se ani z malých věcí, které se podaří nám nebo někomu jinému. V přírodě nacházíme mnoho klidu i pohody. Radujme se ze zpěvu ptáků, potěšme se pohledem na malou květinu, která se krčí někde na okraji cestičky. Rozhlédněme se po našem krásném kraji třeba u kapličky sv. Václava. Chraňme naši okolní přírodu jakýmkoli způsobem, abychom se těšili z její krásy každý den.

Informace starosty

Vážení spoluobčané, úvodem mého příspěvku vás srdečně zdravím. S příchodem jarních měsíců nastal čas dokončit některé započaté akce.

Mateřská škola Trhový Štěpánov

Dokončujeme akci „Energetické úspory - zateplení MŠ“. Zatím byla vyměněna okna, nyní se zatepluje obálka budovy. Konec prací je plánován na květen 2015.

Cyklostezka „Vozičkářům přátelská“

Investorem této akce je Středočeský kraj, z části se podílí město Trhový Štěpánov. Pozemky pod stavbou

jsou majetkem města a jsou podepsány smlouvy s majiteli sousedících pozemků. V případě, že stavba zasáhne do dalších pozemků, bude vyměřen skutečný stav trasy a dojde k vypořádání s majiteli. Město bude investovat do části trasy, která byla vyřazena z dotace a uhradí ji ze svého rozpočtu ve výši 1 500 000 Kč. Vývoj celé akce provázely problémy, ale nakonec se staví. Dokončení se plánuje na říjen 2015.

Rybník Belík

Na odbahnění rybníka Belík byla podána žádost o dotaci na Státní fond životního prostředí z Operačního programu Životní prostředí. Cena stavby je cca 900 000 Kč.

Územní plán Trhového Štěpánova a celého správního území

Příprava nového územního plánu probíhá již delší dobu. Občané budou moci ještě jednou do přípravy vstoupit se svými požadavky při veřejném projednání na Městském úřadě. Termín bude včas oznámen.

Digitalizace Sedmpán

Obnovený katastrální operát (tzv. „digitalizace“) katastrálního území Sedmpány bude vyložen k veřejnému nahlédnutí na Městském úřadě v Trhovém Štěpánově v období od 14. 4. do 27. 4. 2015 od 9.00 do 11.00 hodin.

Vykácený úsek pro cyklostezku

V Pečovatelském domě Divišov

Zateplení mateřské školy

Pracovníci Katastrálního pracoviště Benešov, od kterých mohou občané získat informace, budou přítomni pouze 14. 4. a 27. 4. od 09.00 do 11.00 hodin.

Lokalita Nad Městem

Vykupujeme pozemky Nad Městem pro stavbu ulic. Tento nelehký úkol bude vyžadovat ještě mnoho úsilí a dobré vůle, než v této lokalitě vznikne nová moderní zástavba.

Pečovatelský dům

Připravujeme studii domu s pečovatelskou službou. Předcházelo jí několik jednání s provozovateli těchto zařízení, pečovatelskou službou a projektanty. Je třeba ještě směřovat pozemky pro tuto stavbu. Děkuji manželům

Studie pečovatelského domu

Daňkovým a vedení ZD Trhový Štěpánov, a. s., kteří ochotně přistoupili na jednání o pozemcích a snaží se této prospěšné stavbě vyjít vstříc. O toto zařízení se zajímá mnoho budoucích klientů, proto evidujeme předběžný jmenný seznam.

Krádeže dřeva

V poslední době se v celém našem správním území rozmohly krádeže dřeva. Je třeba mít na paměti, že každý strom má svého majitele. Případy krádeží šetří Policie ČR.

Milí spoluobčané, děkuji vám za spolupráci. Přeji hodně zdraví a spokojenosti!

Josef Korn, starosta města

Studie pečovatelského domu

Anketa k Plánu rozvoje města Trhový Štěpánov a jeho místních částí

Všechny obce v Mikroregionu Český smaragd se pustily ve spolupráci se zastupiteli a manažerkou Evou Vrzalovou do vytváření svých vlastních strategických dokumentů. Proces zahájilo i město Trhový Štěpánov.

Půjde o vyhotovení plánu rozvoje Vašeho města a přilehlých vesniček na 10 let dopředu. K tomu, aby se autoři dokumentu dozvěděli, co si obyvatelé ve svém bydlišti a působišti přejí, a co by rádi v dalších letech k vylepšení kvality života využili, se uskuteční anketní šetření. Při něm se lidé vyjádří, co je pro ně z hlediska rozvoje obce důležité. I na základě těchto podkladů bude strategický dokument vznikat.

Začátkem dubna byly do domácností města Trhový Štěpánov a částí Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovská Lhota rozneseny letáčky, kde jste byli vyzváni k písemnému ztvárnění Vašich představ o rozvoji místa, kde žijete. Svoje návrhy a nápady můžete přiřadit k připraveným tématům nebo popište jakýkoliv váš originální námět. Vyplněné letáčky či papíry prosím vložte do konce dubna 2015 do poštovní schránky městského úřadu nebo schránky umístěné v prodejně paní Červové na náměstí v Trhovém Štěpánově.

Na Vaše nápady a podněty se těší celý tým autorů plánu rozvoje města!

Blaniční rytíři 2015

Slavnostního udělování, které proběhlo v obřadní síni vlašimského zámku na Velký pátek 3. dubna 2015, se účastnilo na padesát hostů kulturního, společenského i politického života regionu. Pozvání přijali zástupci Parlamentu České republiky, krajské samosprávy, řada zástupců měst a obcí Podblanicka, ředitelé škol z Podblanicka a mnoho dalších hostů. Ve Vlašimi je přivítal starosta Města Vlašim pan senátor Mgr. Luděk Jeništa. Za hosty k rytířům promluvil místopředseda Výboru pro životní

prostředí Parlamentu České republiky Ing. Václav Zemek a za starosty Podblanicka starosta Městyse Divišov Mgr. Zdeněk Pekárek.

Blaniční rytíři obdrželi již tradičně kromě diplomu každý svou originální a hodnotnou sochu Blanického rytíře s kamenem z hory Blaník. Autorem sochy je umělecký kovář Bohumil Hruběš. Pořízení těchto soch již tradičně podpořil generální sponzor udělování ocenění Blanický rytíř akciová společnost RABBIT Trhový Štěpánov.

V letošním roce porota vybírala z dvaceti osmi nominací. Porota složená ze zástupců jednotlivých nevládních organizací nakonec rozhodla o udělení ceny těmto třem nominovaným (uvádění dle abecedy):

Rozhodnutím neziskových organizací z Podblanicka získává čestnou cenu Blanický rytíř za mimořádný čin dokončený v uplynulém roce, konkrétně za knihu o Divišově, paní **Jana Famfulíková z Divišova**.

V roce 2014 vydal Městys Divišov objemnou publikaci o minulosti Divišova s názvem „Divišov od nejstarších dob po současnost“. Paní Jana Famfulíková stála u zrodu myšlenky, byla zejména hybnou silou a hlavní editorkou této knihy. Během uplynulých sedmi let shromáždila základní historický textový a obrazový materiál, pořídila opis rukopisných záznamů bývalých kronikářů, oslovovala autory z nejrůznějších oblastí kulturního, sportovního a společenského života Divišova, aby přispěli svými vzpomínkami k zaznamenání historie života v Divišově, zpovídala a zaznamenala vzpomínky místních znalců a pamětníků divišovských událostí a spolu se spoluautory dovedla jako vedoucí editorka sedmiletou práci až k vydání knihy.

Paní Jana Famfulíková se narodila v Divišově v roce 1950. Po studiu na Střední průmyslové škole ve Vlašimi několik let pracovala ve Škodě Praha jako konstruktérka a v roce 1972 se vrátila zpět do Divišova. Po mateřské dovolené nastoupila do místní knihovny. Z původního úmyslu v knihovně pracovat jen krátkodobě se nakonec stalo celoživotní působení. Při zaměstnání a souběžně s péčí o rodinu vystudovala Střední knihovnickou školu v Praze. V divišovské knihovně pracovala přes třicet let až do svého odchodu do důchodu v roce 2008. Za jejího působení knihovna prováděla každoročně několik desítek besed pro děti a pestrou škálu dalších akcí. Ve spolupráci s Klubovým zařízením Divišov probíhaly besedy se spisovateli, besedy o historii

Divišova a zvyčích na Divišovsku, o „Smolné knize města Divišova“ a další. Divišovská knihovna se přičiněním Jany Famfulíkové postupně stala také regionálním informačním centrem.

V letech 1998 až 2006 vykonávala Jana Famfulíková funkci starostky Divišova. Za jejího působení v samosprávě byla realizována řada významných projektů technické infrastruktury, zejména vodovod a plynofikace Divišova, byl zpracován první územní plán, modernizována škola, opravena židovská synagoga, zbudována naučná stezka rytíře Jana Kryštofa Šice z Divišova do Českého Šternberka a spousta dalších akcí. Divišovu se také navrátil titul městys.

V současné době, po dokončení knihy, se Jana Famfulíková věnuje svým koníčkům – zahrádce, houbaření, četbě a divišovskému fotbalu.

Paní Jana Famfulíková se svým mnohaletým působením v oblasti regionálního knihovnictví a dokumentace minulosti a zejména úsilím korunovaným vydáním obsáhlé publikace o Divišově v roce 2014 významně zasloužila o ochranu a rozvoj kulturního dědictví Podblanicka.

Rozhodnutím neziskových organizací z Podblanicka získává čestnou cenu Blanický rytíř za celoživotní dílo pan **Josef Moudrý z Vlašimi**, zejména za mimořádný přínos k osvětě v oblasti regionální historie.

Josef Moudrý se narodil ve Vlašimi v roce 1937. Po vyučení v odborném učilišti a absolvování střední průmyslové školy elektrotechnické pracoval v energetických závodech v Benešově a v Praze v různých pozicích, naposledy na ředitelství Pražské energetiky. V 65. letech odešel do důchodu a trvale se usídlil ve Vlašimi.

Po celý život se aktivně zajímal o českou a především o podblanickou historii, odchodem do důchodu získal čas věnovat se tomuto tématu naplno. Historické znalosti čerpá ze své rozsáhlé knihovny, z archivů regionální literatury a ze studijních návštěv muzeí

a archivů. Je sběratelem starých dobových pohlednic a fotografií Vlašimska.

Josef Moudrý je dlouholetým členem České numismatické společnosti, České společnosti přátel drobné plastiky, Občanského sdružení Karel IV., členem Klubu přátel Podblanické galerie, Českého svazu ochránců přírody a mimořádně aktivním členem Vlastivědného klubu P.A.N. Vlasáka ve Vlašimi.

V letech 2003 až 2013 byl kronikářem Města Vlašim. Jako zpravodaj státní památkové péče zpracovával aktualizaci stavebně historického průzkumu významných objektů ve městě. V rámci Vlastivědného klubu byl jedním z iniciátorů zřízení pamětní desky

Zleva Josef Moudrý, Jana Famfulíková, Jaromír Vlček

Poslanec Ing. Zemek blahopřeje J. Vlčkovi

autoru Dějin města Vlašimě profesoru F. A. Slavíkovi, při jejímž odhalení pronesl vzpomínkovou řeč. Podobně společně s Jiřím Hostkem inicioval obnovení historického obrazu patrona české země sv. Václava na domě č. 250 na Žižkově náměstí. V uplynulých dvou letech byly na jeho návrh osazeny pamětní tabulky na domy a kamenné desky do chodníků k připomenutí významných osobností, pamětihodností a událostí našeho města.

Významnou byla pro Josefa Moudrého spolupráce s panem Janem Svobodou, která vyvrcholila vydáním dvou úspěšných publikací o historii Vlašimi. První byla vydána v roce 2003 s názvem „Vlašim nejen na starých pohlednicích“ a druhá v roce 2006 s názvem „Vlašim po stopách předků“. Knihy se setkaly s velmi příznivým ohlasem a staly se nejčtenějšími tituly vlašimské knihovny. V roce 2009 spolupracoval s Pavlem Pešoutem na vydání knihy s reprinty kolorovaných rytin Richarda Duška „Ze staré Vlašimě“. Aktivně spolupracoval na vydání DVD Vlašimsko v roce 2007. Dlouhodobě publikuje své články v časopisu Pod Bláníkem a v městském Zpravodaji s tématy historie Vlašimi a podblanického regionu, v současné době navázal spolupráci s redakcí celostátního časopisu Dědictví Koruny české.

V rámci dlouholetému zájmu vlastivědného klubu o osobu Jana Očka z Vlašimě navázal spolupráci s prof. Zdeňkou Hladíkovou CSc. za účelem vydání monografie o arcibiskupovi a prvním českém kardinálovi, o kterém dosud nebyla vydána žádná publikace.

Josefa Moudrého všechny jeho badatelské počiny a řada osvětových projektů a aktivit v oblasti vlastivědy řadí jednoznačně mezi Blanické rytíře.

Rozhodnutím neziskových organizací z Podblanicka získává čestnou cenu Blanický rytíř za celoživotní dílo pan **Jaromír Vlček z Trhového Štěpánova**, zejména za bohatou činnost v oblasti regionální vlastivědy a kulturní rozvoj a kronikářství v Trhovém Štěpánově.

Jaromír Vlček se narodil v roce 1935 v Ostravě – Heřmanicích v rodině horníka. V průmyslovém a svérázném

regionu prožil dětství a nastoupil zde také do svého prvního zaměstnání ve Vítkovických železárnách. V roce 1959 se přistěhoval za svou manželkou do Trhového Štěpánova, začal pracovat v Blanických strojárnách ve Vlašimi a zapojil se do organizace společenského a kulturního života v Trhovém Štěpánově.

Po odchodu do důchodu se stal na popud tehdejšího starosty Josefa Tomaideše v r. 1996 městským kronikářem. Splnilo se mu nejen přání věnovat se kronikářství, ale došel naplnění i jeho zájem o regionální historii, o kterou se zajímal již od mládí. Vzorem v kronikářské činnosti mu je učitel Karel Kolman, který působil v Trhovém Štěpánově ještě v době, kdy se sem Jaromír Vlček přistěhoval. I přes svůj pokročilý věk je aktivním kronikářem dodnes.

Mimo vedení kroniky působí od r. 1999 jako odpovědný redaktor Zpravodaje Štěpánovska, který se řadí mezi nejkvalitnější lokální periodika Podblanicka. Ve Zpravodaji zpřístupňuje veřejnosti výsledky svého bádání v oblasti regionální historie. Cenné jsou jeho pojednání o vybraných významných rodácích, řemeslech, pamětních deskách a další systematicky zpracovaná témata. Svými poutavými články dovede přiblížit historii běžným občanům a vzbudit jejich zájem o místní dění Jaromír Vlček je také autorem knihy „Trhový Štěpánov“ vydané v r. 2005, připravil i dvě vydání publikací „Trhový Štěpánov na starých pohlednicích“. Zde autor zahrnuje realie týkající se minulosti i současnosti. V roce 2007 připravil jako přílohu Zpravodaje Štěpánovska Kolmanovy „Dějiny Trhového Štěpánova do roku 1918“. V roce 2013 vyšla jako příloha Zpravodaje také jeho souhrnná práce o Štěpánovské Lhotě, kterou zpracoval společně s Václavem Nekvasilem. Publikoval i v řadě dalších regionálních periodicích. Nyní pracuje na knize zahrnující soubor vlastivědných prací o Trhovém Štěpánově ve více než 15 oddílech.

Velmi aktivně spolupracuje s místním Spolkovým domem a Muzeem Štěpánovska. Např. v letech 2006 a 2013 uspořádal s velkým ohlasem návštěvníků v Muzeu Štěpánovska dvě výstavy biblí. Další velmi zdařilou akcí v Muzeu Štěpánovska byla nedávná Výstava kronik a dokumentů města Trhového Štěpánova. Je to rovněž autorská výstava, její slavnostní vernisáž proběhla 14. února 2015.

Nelze pominout aktivní práci Jaromíra Vlčka v Církvi bratrské a to včetně pravidelného publikování v několika křesťanských časopisech. Ve svých článcích se převážně věnoval evangelikálním básníkům, tedy své další velké zálibě – poezii.

Pan Jaromír Vlček oslaví v tomto roce životní jubileum – osmdesátiny. Ocenění Blanický rytíř je poděkováním za jeho celoživotní nezištnou práci pro své milované Město Trhový Štěpánov.

Pavel Pešout

Máme plakat nad rozlitym mlékem?

Co to znamená? „Proč plakat, naříkat a hořekovat nad něčím, co se stalo a nemůže se již změnit? Nemá to smysl a ničemu to nepomůže. Je lépe se z události poučit pro příště a jít dál.“

Je možné, že to, co teď budete číst, vás ani trochu nezajímá. Asi tak pár lidí ze Štěpánova a kdoví jestli. Tak to raději nečtěte a neztrácejte čas. V Blažejovicích u Dolních Kralovic se konal 19. 2. 2015 seminář „Proměny historické architektury venkova - Perspektivy regenerace a konverze využití historických hospodářských a obytných objektů venkova“. Seminář se konal dokonce pod záštitou ministra zemědělství Mariana Jurečky! Proč zrovna tam a proč o tom? To přesně nevím, ale snad kvůli tomu, že mizí tolik starých budov, že se kradou náhrobky, že papírové doklady z minulých dob skončí v kotli při zatápění.

Před pár dny jsem se dověděl, že zase něco bylo zničeno. Kde? To je ale téma! Lepší by bylo nic nepsat, stejně se už nic nezmění. Přemozte se a čtěte i dál, snad to bude k něčemu.

Štěpánov je hodně staré město. Toho starého už v něm moc nezbylo. Kostel, zeď okolo kostela, židovský hřbitov, ze zámku pár placáků. V muzeu se skoro nic nevidí...

Těch listin, co zde určitě bylo! Mnoho jich vylétlo komínem. Pár jich je dobře uschováno. Dokonce jedna vzácná kniha byla používána na papírové kornouty! Něco z té knihy aspoň zůstalo. A jak dopadla předválečná kronika? Raději o tom nemluvíme. Když jsme u těch papírů, tak pár lidí má něco doma, ale nechce je ukázat. Jó, je to rodinná památka! A za pár let zase prolítne komínem..., nebo skončí na skládce. Tam se toho vejde! Kde jsou stavební plány školy? A je nějaká fotografie, když se škola stavěla? Má ji vůbec někdo?

Teď přijdou na řadu budovy. Zámek byl, a už není. Vyhořel a nenašel se nikdo, aby ho obnovil. Už tehdy nebyly peníze. Starý dřevěný dům pana Polívky naproti dílnám JZD má možná někdo aspoň vyfotografovaný. Starý Kotrčův mlýn zmizel jako pára nad hrncem. Byla to vybydlená budova. Ještě stojí stará, ohromná stodola se sotva znatelnými sgrafity. Jednou spadne a už nebude.

Nezapomeňme ani na hřbitov. Tam se někdy po roce 2000 ztratily části nejméně tří náhrobků. Byla to hlava ženy v šátku od nějakého sochaře. Prý to byl její syn, ale kdo už to ví? Pak zmizelo kamenné jehně. A když řádl v lednu 2007 orkán Kyrill, tak socha andílka z pískovce zmizela také. Prý fotografie zůstaly.

Kdysi byly ve Štěpánově kovárny. U Špičků už dávno není. Zato u Matějů byla ještě před pár týdny!!!

Je tady ještě pár baráků, které jsou zachovalé a ještě staré. Víte o nich? Vodojem u křížku není barák, ale je to stará stavbička! Nezbouráme ji? Zabírá místo a pár šutrů se hodí na vyspravení nějaké polní cesty.

V jedné větší stodole je možná ještě teď k vidění spousta zemědělských strojů. Kdysi jsem se nestačil divit, co tam všechno je – nebo už není? A pokud je, půjde to také do šrotu?

Je to fajn, že ještě čtete! A co dál? Obyčejní lidi nezmůžou nic. Většinou si povzdychnou a řeknou: A na co ty fotky a papíry uschovávat? Co z toho budeme mít?

Tak se podívejme doma do starých krabic. Na půdu do beden. Rodinné památky? Ale, jděte! Už vnuci a vnučky to vyhodí jako nepotřebnou veteš. Máme počítače, tablety, flešky, cédéčka. Internet! Na tom se najde všechno, nemusíme nikam chodit do nějakého muzea. Sedme doma v teplíčku, všechno se najde na netu. A něco schovávat, to už vůbec ne!

Staré noviny jsou kilo za kačku a 80 halířů a netříděné papíry kilo jen za 20 halířů. Tak si tím zatopíme a basta! S tím nestojí za to chodit do sběrný. Možná by to vzali školáci. Ti sbírají starý papír a soutěží, kdo ho bude mít víc. A když bude něco pěkného na hřbitově nebo soška ve výklenku, tak to dáme na zahradu, kam nikdo cizí nesmí. Nemá cenu plakat nad tím, co prošlo komínem, nebo se roztrískalo, než to dovezli do sběrný.

Litujeme toho, že ve Štěpánově toho moc nemáme, co by mohlo děti, vnoučata a turisty zajímat? Že ani slíčka lítosti neukápla? A tak co ještě zbylo, tak to zbourejme, zničme! Jsem rád, že jste si to přečetli. Snad to četl také někdo jiný, kdo může něco pro záchranu těch drobků, co zde ještě jsou, udělat.

R.

Bývalá kovárna na Náměstí v č. p. 16 už není!

Během měsíce ledna (přesné datum se nepodařilo zjistit) byl úplně vystěhován dům č. p. 16 na štěpánovském náměstí. V levé části tohoto domu byla od konce 19. století kovárna, kterou vlastnila rodina Matějů. V ní bylo ručně vyrobené kovářské náradí. Ještě za života posledního kováře Josefa Matějů, který žil později v Domově důchodců ve Vlašimi, byla kovárna čas od času zpřístupňována zájemcům. Byla to štěpánovská rarita.

V prvním čísle pravidelného vydávání Zpravodaje Štěpánovska (únor 1999, strana 4) vyšel článek s názvem „Muzeum nebo hromada šrotu?“ Autor v něm vyslovil přání zachovat kovárnu pro budoucí pokolení. Tehdejší majitelé nebyli ochotni poskytnout kronikáři ani základní údaje o době vzniku kovárny, kdo ji postavil a provozoval.

Jedna studentka, která kdysi napsala práci o historii Trhového Štěpánova, v ní vyjádřila názor, že se lidé v našem městě nezajímají o historii a je jim jedno, co po nich zbude. Tehdy autor článku této studentce příliš nevěřil. Už po krátké době jí dal za pravdu. Potvrdilo se, že od té doby (od roku 1999) se nikdo nesnažil něco z té kovárny zachovat. Nakonec celé zařízení kovárny zřejmě skončilo ve šrotu – ve sběrně kovů – za současnou cenu cca 5 Kč za 1 kilo!

r V

Ian Holík, Praha 4

o drobné tisky na nekvalitním papíru. Malý a také starší rozměr měla tzv. šestnáctěrka o rozsahu většinou 4 listů. Zhruba od druhé poloviny 19. století se již setkáváme s větším formátem, což byla osmerka, která mívala

nejčastěji dva listy. Na titulní straně býval název a jako upoutávka sloužil výtvarný prvek, který se mnohdy pouze vzdáleně přibližoval obsahu, ale ten se nepoužíval vždy. Původním písmem u starších tisků byl kurent, který přecházel pozvolna po roce 1850 v latinku. Ač mají veškeré tisky, které se vztahují ke Štěpánovsku v názvu píseň, postrádají jeden ze znaků kramářské písně, kterým je nápěv. S určením nápěvu se obvykle setkáváme na druhé straně, kde je uvedeno. *Zpívá se jako, Zpívá se na známou notu*, nebo jednodušeji *Nápěv*, či pouze *Jako*, a tak podobně. Po dvojtečce jsou uvedena první slova písně, na jejíž melodii se má příslušný text zpívat. Předpokládáme, že štěpánovské písně byly prodávány a melodie bývaly odposlouchávány od distributora - prodejce, který je zpíval a tím si zároveň dělal reklamu. Kupující si melodii, pokud chtěl píseň zpívat, musel zapamatovat.

Nešťastná láska, nebo je-li lásce zabraňováno, bývá častým námětem kramářských písní, které vycházejí ze života, vlastně ze smrti. Co se stalo 31. října 1820, to vyrozumíme z písně, která se vztahuje k obci Sedmpány¹⁾ a k osadě Dubějovicím.²⁾ Píseň známe ze dvou vydání, která jsou uchovávána ve sbírkách kramářských písní Knihovny Národního muzea v Praze. Mají téměř stejný název i počet číslovaných slok, kterých je 26 a následují hned za titulem.

Tištěny jsou na malém formátu a název zní: *Nowá Pj-seň aneb Příběh, genž se stal se dwauma osobama swobodnýmá v Sedmi Pannen, mládenec Ržjha, děvče Anna Mandrkowá z Dulegowic, wssak se z pjsně wyrozumj.*³⁾ (Pro snadnější orientaci je přepis názvu uveden u odkazu 3., ale ne vždy jsou další citace přepisovány do dnešní jazykové podoby.) Jak je zřejmé, názvy míst jsou zkomošené, ale jednoduchým úsudkem vycítíme, že se jedná o sídelní útvary patřící dnes k městu Trhový Štěpánov.

Druhé vydání má v titulku drobné odlišnosti.⁴⁾ Že se jedná o jiný exemplář svědčí přepis jeho názvu: *Nowá Pj-seň aneb Příběh genž se stal ze dwauma osobama swobodnýmá v sedmy Pannen mládency Ržjha holka Anna Mandrkowá z Dulegowic wssak se z pjsně wyrozumj.* Rozdílné je grafické zalomení, čímž se mění dělení slov, časté je i jejich prohození, interpunkce a další drobné odlišnosti.

1) Profous Antonín a Svoboda Jan, *Místní jména v Čechách IV./1957*, s. 33. Dnešní název Sedmpány je uváděn též v *Sedmi Panech*, a to i bez u či s dlouhým á Sedmpány, což je dnešní podoba názvu.

2) Profous Antonín, *Místní jména v Čechách I./1947*, s. 485. Název osady Dubějovice slyšíme v hovorové zkrácené podobě Dubějice. Pokud v písni došlo ke zkomošení na Dulegowice (čti Dulejovice), tak autor ani tiskař nemohli znát správný název, který se měnil.

3) Knihovna Národního muzea sign. KP P 304 /I. *Nová Píseň aneb Příběh, jenž se stal se dvouma osobama swobodnýmá u Sedmi Pannen, mládenec Říha, děvče Anna Mandrková z Dulejovic, však se z písne vyrozumí.*

4) Knihovna Národního muzea sign. Národopisné odd. A 4173.

Nyní si povíme, o čem píseň pojednává. Mládencova matka nepřála jeho lásce s Annou. Kritický morální apel zaznívá již po tradičním oslovení v úvodu písně, kde se píše: *chudobu zavrhujou, jen bohatství milujou*. Ve druhé sloce neznámý autor pokračuje: *Je-li mládenec svobodný a chce-li děvče chudobný, Matka v tom vůli nedá, nech ji, holka nic nemá*. V deváté sloce začíná smířlivý a žalostný dialog milenců.

9. [ONA]

*Nu vždyť ty mou upřímnost znáš; jak rozumíš tak uděláš,
že já bohatství nemám, víš za pravdu povídám.*

10. [ON]

*Když já nedostanu tebe, já musím zastřelit sebe,
co mám mít v světě radost, na mně čeká žalost.*

11. [ONA]

*Když ty to sobě uděláš, a mne Annu holku rád máš,
tak mně dříve zastřelíš, velmi dobře uděláš.*

12. [ON]

*A když já budu bez sebe, ty teprv střelíš do sebe,
tak budu spokojený, z toho světa zbavený.*

Tak se mělo stát, ale...

16.

*A když už holka ležela, však brzy skončení vzala,
hned nabíjel podruhý však si zmejlil naději.*

17.

*A když mu rána spustila, jeho celého chybila,
jen nechala znamení, že chtěl bejt zastřelený.*

19.

*Z holky se cedí krev draze, mládenec Říha je v Praze,
takhle platí tento svět, nyní má sedět pět let.*

22.

*Tak vy panny a mládenci slyšte tu lamentaci,
na zrcadlo koukejte, žádnéj tak nedělejte.*

23.

*Ted' na to matko máš hledět, co ti tvůj statek přines,
hleď holka s krví skropena, již zde svatba hotova.*

Přicházejí tři závěrečné sloky, které vrcholí ponaučením, které se nese v duchu katolické víry. Píseň přináší mimo očekávané zpravodajství o nešťastné lásce i tradiční morální apel a 26. sloka jednoznačně předznamenává svoji stavbou i graficky KONEC.

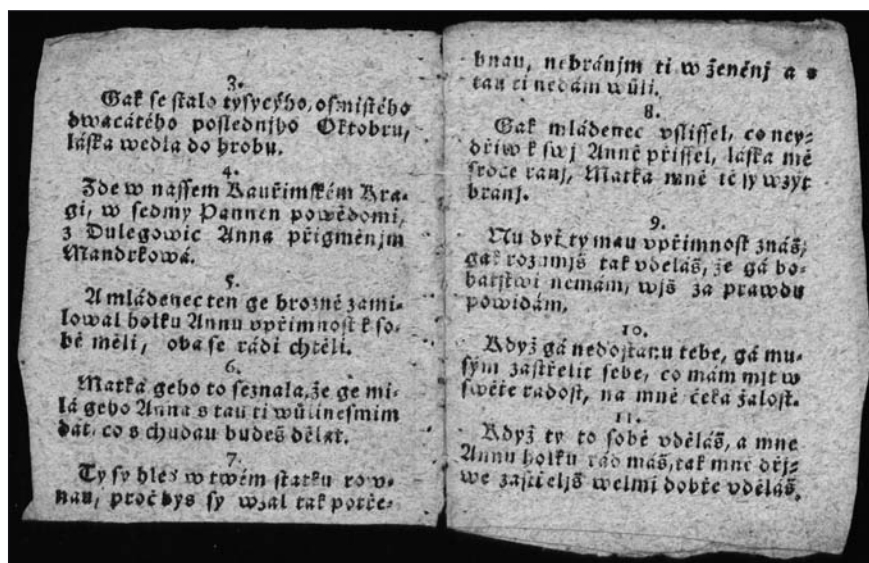
26.

*Skrz milosrdenství Boží, řiď ho podle vůle Boží,
skrz tvé smilování, veď k šťastnému pokání.*

Kdy a jak k tragédii došlo, jak probíhalo soudní jednání či jaké byly další osudy matky a syna,⁵⁾ to vše by mělo být věcí podrobnějšího bádání. Nebude to lehké, ale jistě zajímavé.

Radko Bílek, Vlašim

5) Neznáme doposud křestní jména matky ani jejího syna, ale připomeňme si, že Říhovi patřili v Sedmpánech v roce 1787 mezi svobodnické rody.

Poznámka redaktora:

Zveřejněné pojednání je z připravované knihy Podblanické písně (převážně kramářské). Další část týkající se Štěpánovska bude následovat v příštím čísle.

Věnováno památce Zdeňka Zamrzly (1937 – 2014) z Vlašimi, který měl k regionální historii velice blízko. Byl dlouholetým členem vlastivědného klubu P. A. N. Vlasáka. Byl uznávaným odborníkem v oblasti filatelie a sběratelem pohlednic širšího regionu. Právě on dal podnět k napsání tohoto pojednání pro Zpravodaj Štěpánovska.

Našimi nepřáteli jsme my sami

Lidé, lidé,

dovoluji si vás oslovit tímto nejvyšším možným titulem, protože člověk je obrazem Boha a je ozdoben výsostnými znaky: rozumem, svědomím a zodpovědností.

Sešli jsme se tu, abychom vzpomenuli obětí válek a totalitních režimů, zejména toho, který je nám historicky nejbližší. Dnešní pietní slavnost dostala jméno Mene Tekel. Tato tajemná slova se objevila na zdi paláce Nebúkadnesarova syna, když hodoval a zneuctil posvátné nádoby odcizené z Jeruzalémského chrámu. Oznámila pád jeho říše, protože se nepoučil z příběhu vlastního otce.

Jsmo přitom na místě, které je symbolem našich národních dějin. Je to chrám, který po staletí vznikl podle přesně stanoveného řádu a stal se ztělesněním ideálu, který vedl naše otce a dědy. Sama o sobě tato katedrála oním ideálem není, protože ten stojí vysoko nad ní směrem označeným odvážně vzpřímenými věžemi. Odtud k lidem promluvil Bůh. Slyšeli jsme jeho slova platná pro Izraelity v zajetí stejně jako pro stavitele tohoto chrámu. Jsou bolestně platná i dnes. Odtud k nám poslal svého Syna, Ježíše Krista, aby nám ukázal, kdo jsme. Že jsme lidé, jen lidé spěchající ke smrti. Ale také, aby nám zvěstoval, že ideálem člověka je být obrazem Boha. Podobat se Kristu. To je pravda života, celý jeho smysl - jít k tomuto ideálu.

Pokaždé tu někdo mluví. Dnes ten úkol připadl mně. Je mi úzko, protože mluvím před Vševědoucím, a uvědomuji si, že nestojím před vámi, ale před těmi, kdo pro tento ideál, pro pravdu života, byli schopni svůj pozem-

ský život nasadit. Dělat to pro sebe by nedávalo smysl. Život se pokládá za druhé. Ti, na něž tu myslíme, to udělali kvůli nám. Je mi určeno promluvit. Zde jsem, abych konal, co mám konat.

Více než vzpomínat, je třeba se poučit. Ti, o nichž přemýšlíme, zemřeli především proto, že si lidé včas nepřipustili, že jsou ohroženi. Je třeba se poučit, neboť jsme opět ohroženi a opět si to nechceme přiznat. Říkáme: Žijeme v míru, přitom se bojuje, útočí a zabíjí. Ve své hlouposti a pýše poučujeme celý svět. Říkáme: Náboženské války jsou středověký nesmysl. Očekáváme, že všichni odhodí svého Boha, protože my jsme to udělali. Ale oni to neudělají, protože na nás vidí, kam to vede – naše kultura se rozpadá a vymíráme.

Říkáme, že s nimi musíme vést dialog, ale oni nás nebudou poslouchat, protože chtějí mluvit o náboženství, a my žádné nemáme, protože jsme nekonečně liberální. Říkáme, že si máme jeden druhého vážit, ale oni si nás vážit nemohou, protože oni jsou schopni pro svou pravdu položit život, ale my budeme ustupovat a podle jejich diktátu zakročíme proti každému, kdo se přizná ke znamení Kristova kříže.

Říkají nám, že nejsme tolerantní, a mají pravdu, protože nejsme tolerantní ani k sobě navzájem. A nedejme se mýlit, naši politici se vůbec nezajímají o islám, ale o petrolej a prodej obnošených zbraní. My jim to nemůžeme vytknout, neboť je sice máme za krátkozraké hlupáky, ale nesmíme to přiznat, protože jsme je zvolili. Navíc cítíme, že to jsou ti nejhodnější z nás, protože na slovo poslouchají jiné, kteří jim, sami bez tváře, odněkud

nařizují. Tušíme, že odněkud, kde se hraje ruleta s fiktivními penězi, které ovšem někdy musí být podloženy naší prací, popřípadě životy.

Usilujeme o mír na Ukrajině, ale sami jsme připustili, aby byl ohrožen, a spěcháme se přiživit, protože nepříznáme, že nejde ani o Ukrajince, ani o Rusy, ale opět o peníze a rovnováhy bank, které se rozkymácely jako lodě, když se zvednou vlny. Říkáme: musíme být silní, abychom uhájili mír, ale k čemu nám budou zbraně, když nemáme muže, kteří by je zvedli. Proč by to dělali, když nemají ideál? Ideál, za který by někdo byl ochoten zemřít. Jsme věru ubozí a směšní. Vzali jsme své oblasti vazebnost kultury a naše katedrály se hroutí a společenství lidí se mění v hromadu rozhádaných sobců. Ztratili jsme hodnotu a míru člověka, neboť je zcela logické, že když odhodíme své křesťanství a zbavíme se Boha, zbavíme se i člověka, protože přestaneme vědět, jak má vypadat. Jak si nás muslimové mohou vážit, když oni mají Boha a my žádného nemáme? A proč by se měli u nás chovat slušně a jednat s námi lidsky, když vidí, jak se chováme my k sobě navzájem? Hovoříme o míru, chceme ho bránit, ale sami ho nemáme. Ani v sobě, ani mezi sebou. Chceme zachránit spravedlnost, ale jen množíme zákazy. Jenže spravedlnost ani mír nikdo nezavede, protože vyrůstají ze slušnosti.

Vím, co teď nastane, co uslyším. Má slova narazí na zeď sobecké spokojenosti, která je jako křivé zrcadlo. Všechno překroutí. Kdybych řekl jakoukoli moudrost, ozvěnou se ke mně vrátí fráze prázdnější než žvást opilce. I kdybych přinesl přímo z fronty usmrčené dítě, ozve se jen lživý nárek představitelů elit, a to takový, jaký si bude přát ke všemu lhostejný dav, který je má znovu postavit do čela. Nikdo se nezvedne, aby se šel pokusit zachránit sourozence či matku toho dítěte. Ozvou se proti mně hlasy: Na co si hraješ? Nečárej čerty na zeď!..., až zazní protest: Ten blázen nakonec způsobí válku – umlčte ho! Ale já se hrozím toho, co si připravujeme a přivodíme.

Našimi nepřáteli nejsou ani Arabové, ani Ukrajinci, ani Rusové a vůbec nikdo. Stačíme si sami, protože si nevážíme zákona života, zapomněli jsme, že život je láska a láska je oběť. Život bez nich nedává smysl. A to je, na co můžeme zahynout. Neměli bychom žádné nepřátele, kdybychom byli jako tato katedrála, poutáni k sobě pevným řádem, a byli bychom váženi a ctěni jako tvůrci.

Jenže my nic nevytváříme, protože za sebe necháváme jedny pracovat a druhé myslet. Podle pokynů shora jen posunujeme dílo těch zdola. Nemáme proč žít. Jsme tu zbyteční. Kdybychom takoví nebyli a byli platnými lidmi, neodvážili by se nás nepřátelé ohrozit, protože bychom byli pevnější než oni. Naší cestou je návrat k rozumu a jeho ukáznění a důsledné, věrohodné, hluboce žité křesťanství.

Nemohu mlčet. Byl jsem vyzván, abych promluvil před Bohem a mrtvými předky, a to ve chvíli, kdy se nás cizinci s úsměškem ptají: Co vy jste vlastně zač? Nemohu mluvit za druhé, ale odpovím za sebe, byť se chvěji:

Vyznávám, že jsem běloch, uznávám odlišnost lidských ras, a tudíž lidskou důstojnost všech, ale odmítám zčernat či zežloutnout a změnit proporci a barvu svých očí.

Jsem muž, který může zplodit, ale nemůže porodit dítě, a proto trvám na spořádané, trvající rodině, neboť je to základ společnosti a záruka výchovy. Trvám na tom, že muž a žena jsou odlišní ve stavbě těla i biologické funkci, že žena je slabší a vzácnější než muž, který ji má chránit, milovat a vážit si jí.

Jsem zatím zdravý a budu pomáhat nemocným, ale odmítnu fňukání slabochů, kteří se na nemoc jen vymlouvají.

Jsem zároveň bohatý i chudý. Na svůj chléb si dosud vydělávám a mám ho dost, abych se podělil, ale odmítám žít lenochy. Mám mnohem méně než skutečně majetní, nezávidím jim a radoval bych se, kdyby svůj majetek užívali rozumně.

Jsem Evropan, protože jsem Čech. Narodil jsem se českým rodičům, vyrostl v české zemi a beru vážně bídu i slávu svého národa. Odmítám se rozplynout v bezduché uniformitě konzumní multikultury.

Jsem křesťan, uctívám k lidem jiného náboženství či názoru, a vím s určitostí, že se jimi budou řídit křesťanskými zásadami v celém svém jednání. Ale hlásím se pevně ke svému křesťanskému Bohu a řádu, který stanovil, protože je moudrý, spravedlivý a k lidem soucitný.

Jsem člověk vděčný za své lidství a hrdý na svou tvář.

Jsem člověk, jmenuji se Petr Piřha a nejsem nějaké 361106/038 rodné číslo, ani 37-22/015 identifikační číslo oprávnění, ani PIN ani VIPN ani jakékoli jiné číslo. Jsem člověk, protože mám svědomí a nesu zodpovědnost. Jsem člověk a jako člověk chci také zemřít. Amen.

Petr Piřha

Poznámka redaktora:

Text byl převzat z webových stránek Arcibiskupství pražského.

Ekumenickou bohoslužbou za oběti totality v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha byl 1. března 2015 završen devátý ročník Mene Tekel. Bohoslužbě, na níž vystoupili představitelé křesťanských církví, předsedal Dominik Jaroslav kardinál Duka OP. Skladbu bohoslužby připravil arcibiskupský ceremoniář jáhen Vojtěch Mátl. Velkou pozornost upoutalo kázání prof. PhDr. Petra Piřhy.

Prof. PhDr. Petr Piřha, CSc., dr. h. c., (26. března 1938, Praha) je český katolický kněz, bohemista, lingvista a pedagog. V letech 1992 – 1994 byl ministrem školství v první vládě Václava Klause.*

Je autorem řady odborných a populárně naučných knih z oblasti výchovy, učení a lingvistiky a jedním ze zakladatelů české matematické lingvistiky. Mimo to sepsal řadu životopisů významných osobností katolické církve, např. sv. Jana Nepomuka Neumanna, Zdislavy z Lemberka či Jana Sarkandera.

Za své dílo obdržel řadu ocenění, mimo jiné New Europe Prize a Komenského medaili UNESCO.

Od září 2012 zastává úřad probošta Kolegiální kapituly Věch svatých na Hradě pražském. Je historickým a kulturním poradcem společnosti Numismatika.

Městské výsady udělované panovníky nebo jejich majiteli

Karel Kolman píše ve stručných Dějinách Trhového Štěpánova, že „Město mělo své **výsady**, které byly zachráněny a jsou uschovány jako musejní památka ve škole.“ Uvádí jejich seznam:

1. Obnovení privilegií městu Trhovému Štěpánovu od císaře Ferdinanda z roku 1541 na pergameně.
2. Obnovení privilegií městu Trhovému Štěpánovu od Petra Karla Holického ze Šternberka z roku 1600 na pergameně.
3. Obnovení privilegií městu Trhovému Štěpánovu od císaře Maxmiliána II. z roku 1567 na pergameně.
4. Obnovení privilegií městu Trhovému Štěpánovu od Anny Holické, purkraběnky z Donína z roku 1608 na pergameně.
5. Potvrzení privilegií městu Trhovému Štěpánovu od Oldřicha Holického ze Šternberka z roku 1612 na pergamentu s jednou malou pečetí ve vosku. (Bývalý vlašimský kronikář Josef Moudrý uvádí rok 1617 podobně jako Kolman.)
6. Privilegia městu Trhovému Štěpánovu od Václava Jiřího Holického ze Šternberka z roku 1637 s malou pečetí. (Josef Moudrý uvádí rok 1647 podobně jako Kolman.)
7. Obnovení privilegií Trhovému Štěpánovu od Ludmily Maxmiliány hraběnky Spaarové z roku 1670 na pergameně.
8. Privilegia Trhovému Štěpánovu od císaře Karla VI. Z roku 1740.
9. Listina císaře Františka I. z roku 1811 na pergameně.
10. Privilegia městu Trhovému Štěpánovu od Ignáce rytíře z Houssonu z roku 1664 s malou pečetí.
11. Privilegia městu Trhovému Štěpánovu od Helmtordta Křištofa hraběte z Weiszenwolffu z roku 1690 na pergameně, dvě pečeti.
12. Privilegia Trhovému Štěpánovu od císařovny Marie Terezie z roku 1747 napergameně.

Podle sdělení Mgr. Michala Sejka ze dne 31. 7. 2013 je skutečnost následující:

Ve Státním oblastním archivu Benešov jsou uloženy listiny pod číslem 1, 2, 3, 4, 8, 10, 12 výše uvedeného seznamu. Další dvě listiny označené v tomto seznamu čísly 5 a 6 jsou rovněž uloženy v SoA Benešov. V případě čísla 5 je vrocení 1612 namísto 1617, v případě čísla 6 pak 1637 místo 1647. Tady by asi bylo třeba nějakého dalšího rozboru, zda se může jednat o identické listiny. O existenci listin pod čísly 7, 9, 11 není nic známo.

Srovnáním s Kolmanovým seznamem a sdělením Mgr. Michala Sejka, ředitele Státního oblastního archivu Benešov, nejsou v tomto archivu listiny pod označením čísla 7, 9, 11. Přesto se na Městském úřadě v Trhovém Štěpánově nachází regist listiny pod číslem 7 tohoto seznamu. Pokud skutečně tyto dokumenty v archivu nejsou, je to nenahraditelná ztráta.

Karel Kolman napsal stručné Dějiny Trhového Štěpánova krátce po 2. světové válce. Jeho údaje jsou pouze dokladem, že tyto vzácné dokumenty zde byly. Ve škole již tyto vzácné písemnosti nejsou dávno uloženy, ale dostaly se, neznámo kdy, do Okresního archivu v Benešově.

Před časem získal tehdejší Obecní úřad v Trhovém Štěpánově registry těchto listin. Žel, autorovi těchto řádků je známo pouze 10 těchto registů a neodkazují na Kolmanův seznam. Co se stalo s ostatními listinami, není zatím známo.

Co je regist

Je to krátké shrnutí listiny či jiné písemnosti a to jak za vědeckým nebo úředním účelem. Podle rozsahu se rozlišuje regist záhlavní (inventurní záznam) a náhradní (katalogizační záznam). Záhlavní je kratší, obsahuje jen krátkou zmínku o pořízení, při použití v edici pramenů často za tímto registem následuje listina v plném znění. Náhradní navíc obsahuje všechna místní jména, plné tituly apod.

Slovo regista se objevuje v názvech edic zpřístupňující texty pouze ve formě registů – nejdůležitější jsou *Regesta imperii* vedená Johannem Friedrichem Böhmerem zaměřující se na císařské listiny, dále *Regesta pontificum Romanorum* pro listiny papežské vydávané Philippem Jaffé, v Česku například *Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemiae et Moraviae* Karla Jaromíra Erbena.

V níže uvedeném seznamu jsou uvedeny texty těchto registů, které má k dispozici Městský úřad v Trhovém Štěpánově

1. 1541, prosinec 19, Pražský hrad

Ferdinand I., římský a český král, uděluje městečku Trhovému Štěpánovu právo konat výroční trh v úterý před sv. Havlem, nadaný stejnými právy, která mají ostatní města a potvrzuje na žádost purkmistra a rady městečka privilegium pražského arcibiskupa Zbyňka ze dne 2. října 1406, inserované v listině veřejného notáře Jana Ondřejova z Horšovského Týna ze dne 1. dubna 1502. Arcibiskup Zbyněk ponechává v tomto privilegii obyvatele městečka při jejich nemovitém majetku, z něhož musí platit úrok a konat roboty o žních, v senoseči, při honech i při svážení dříví a jiných potřeb na stavbu hradu v Trhovém Štěpánově. Měšťané platí podýmné, úrok z krčem a připadá na ně královská berně. Rychtu, clo a masné krámy si ponechává vrchnost. Měšťané dostávají právo Starého Města pražského, k němuž se odvolávají ve sporných věcech. S konečnou platností rozhoduje podkomoří pražského arcibiskupství s ostatními arcibiskupskými úředníky a arcibiskupem. Neplatící urozené dlužníky mohou obyvatele městečka s kmety a radou Starého Města pražského obstarat a vymáhat na nich dluh až do částky pěti kop bez patnácti grošů.

Dále se jim dostává práva volně nakládat s movitým a nemovitým majetkem, a to podle zvyklostí Starého Města pražského. Není-li poslední vůle, dědí nejbližší příbuzný. Nepřihlásí-li se do roka žádný příbuzný nebo dědic, anebo neuváže-li se do té doby nový majitel v dědictví, spadne prodaný nebo pozůstalý majetek na vrchnost. Dcery, sirotci a vdovy nemusí vstupovat v manželství na nátlak vrchnosti nebo jejích úředníků.

Orig., perg., česky (inserovaná listina latinsky), 68 x 52 – 7,5 cm, poškozený, pečeť ztracena

Orig.: Okresní archiv v Benešově

Poznámka: Souhlasí podle Kolmana s číslem 1.

2. 1600, březen 13

Petr Karel Holický ze Šternberka, majitel městečka Trhového Štěpánova, uděluje na žádost purkmistra a rady jeho obyvatelům právo svobodného odkazu v rámci městečka, vzdává se práva odúmrti z jedné poloviny ve prospěch obce a z druhé poloviny ve prospěch záduší, stanoví dědické právo po sirotcích, povoluje svobodné provozování obchodu s výjimkou šenku vína a páleného, určuje svobody nově příchodících měšťanů, potvrzuje obci vlastnické právo na obcíny a rybníky, osvobozuje měšťany od vykonávání robot a starodávných platů, povoluje vybírání jarmarečného. Za udělená práva a milosti budou obyvatelé trhového Štěpánova platit ročně 200 kop grošů míšeňských ve dvou termínech (100 kop při sv. Havlu a 100 kop při sv. Jiří) a vykonávat některé přesně určené práce při štěpánovském dvoře (budou povinni posekat a svěst do stodoly obilí naseté na polích Štěpánovského dvora, sklídit seno z louky u štěpánovského mlýna, z louky zvané Šrámkov, z louky Katovské, Machovské, Sokolovské a z luk v Brezině a svěst seno do stodoly nebo sruků svými potahy.) Naproti tomu vrchnost, když jí ubude luk, nemá právo vynahrazovat si škodu na úkor měšťanů. Pokud zaviní měšťané škodu na majetku vrchnosti, má být nahrazena jen na základě odhadu škody. Obyvatelé městečka se nemusí zavazovat k poddanství, pokud nový majitel privilegium nepotvrdí.

Orig., perg., česky, 70 x 55 – 9,5 cm, pečeti majitele a svědků původně přivěšené na pergamenových kroužcích ztraceny

Orig.: Okresní archiv v Benešově

Poznámka: Souhlasí podle Kolmana s číslem 2.

7. 1670, leden 20, Trhový Štěpánov

Lidmila Maxmiliána Sparová, rozená z Valdštejna, majitelka Trhového Štěpánova, potvrzuje měšťanům privilegia, která jim udělili předchozí majitelé (především Petr Karel Holický ze Šternberka).

Orig., perg., česky, 74 x 61 – 8,5 cm, pečeti přivěšené na pergamenových prouzcích ztraceny

Orig.: Okresní archiv v Benešově

Poznámka: Souhlasí podle Kolmana s číslem 8.

8. 1740, duben 1, Vídeň

Karel VI., římský císař a český král, potvrzuje privilegium Ferdinanda I. z 19. prosince 1541, jímž bylo městečku Trhovému Štěpánovu uděleno právo konat výroční trh v úterý před sv. Havlem, a privilegium Ferdinanda III. z 18. května 1648, jímž bylo uděleno právo konat dva výroční trhy – první dva dny před sv. Bartolomějem apoštolem, druhý dva dny před sv. Markem Evangelistou. Titulní list privilegia.

Orig., perg., česky, vázáno v knihu (28 x 34 cm) o 19 listech, v deskách potažených pergamenem s ornamentem, poškozeny. Přivěšena znaková pečeť z červeného vosku v dřevěném ochranném pouzdře

Orig.: Okresní archiv v Benešově

Poznámka: Souhlasí podle Kolmana s číslem 10.

Další registry se týkají cechů v Trhovém Štěpánově, výučního a mistrovského listu. Některé z nich zde uvádíme pro doplnění.

1. 1697, březen 4, Kouřim

Mistři tkalcovského cechu v Kouřimi vydávají artikule pro tkalcovský cech v Trhovém Štěpánově.

Závěrečný list s přitištěnou pečeti.

Orig., papír, česky, vevázáno do mistrovské knihy cechu.

Orig.: Okresní archiv v Benešově.

2. 1697, březen 4, Kouřim

Mistři tkalcovského cechu v Kouřimi vydávají artikule pro tkalcovský cech v Trhovém Štěpánově.

Titulní list.

Orig., papír, česky, vevázáno do mistrovské knihy cechu.

Orig.: Okresní archiv v Benešově.

3. 1697, červenec 14

Zápisy o přijetí za mistra tkalcovského cechu v Trhovém Štěpánově.

Titulní list tzv. mistrovské knihy cechu.

Orig., papír, česky, kniha o rozměrech 32 x 22,5 cm vázána v kůži, poškozena.

Orig.: Okresní archiv v Benešově.

4. 1707, březen 19, Kouřim

Mistři cechu zámečnického, truhlářského, sklenářského, ručnickářského, kovářského, bednářského, soustružnického a tesařského v Kouřimi vydávají artikule pro tentýž cech v Trhovém Štěpánově.

Výňatek z artikulí s přivěšeným pouzdem pečeti.

Orig., papír, vázáno v sešit (32 x 20 cm) o 8 listech, pečeť původně zavěšena na žlutomodré stuze, dnes ztracena, dochováno pouze pouzdro.

Orig.: Okresní archiv v Benešově.

Jaromír Vlček

Výstava kronik a dokumentů Trhového Štěpánova

Spolkový dům a Muzeum Štěpánovska uspořádaly ve dnech 14. – 28. 2. 2015 výstavu kronik a dokumentů Trhového Štěpánova. Scénář a realizaci výstavy připravil Jaromír Vlček, kronikář města. Vernisáž se konala v sobotu 14.2.2015 ve Spolkovém domě. Výstavu zahájil za účasti asi 45 osob vedoucí Spolkového domu a Muzea Štěpánovska Mgr. Stanislav Kužel. Úvodní slovo připravil autor výstavy. Starosta města Josef Korn v krátkém vystoupení poděkoval za její uspořádání i za práci kronikáře. Hudební doprovod připravil Miroslav Pařha s dvěma žákyněmi hudební školy. Vernisáže výstavy se rovněž zúčastnil Ing. Václav Zemek, poslanec Parlamentu České republiky.

V první části byly vystaveny publikace, bez nichž se žádný kronikář neobejde. Zejména to byly publikace Rameš Václav: Slovník pro historiky a návštěvníky archivů, a Hlaváček Ivan, Kašpar Jaroslav, Nový Rostislav: Vademecum (*průvodce*) pomocných věd historických.

Druhá část zahrnovala kroniky města Trhového Štěpánova a Základní školy v Trhovém Štěpánově, sokolská i hasičská kronika.

Zapůjčené kroniky ze Státního okresního archivu v Benešově u Prahy:

Kronika obecné školy 1878 – 1911 – Kronika obecné školy 1911 – 1923 – Válečná kronika Františka Hataše, rodáka ze Sedmpán 1914 – 1923 – Matrika obecné školy

1931 – 1941 – Matrika měšťanské školy 1931 – 1941 a Obecná a měšťanská škola Trhový Štěpánov – inventář k archivnímu fondu.

Farní úřad zapůjčil vzácnou pamětnici, která uchovává zápisy od jejího založení v roce 1836.

Třetí část představila studentské práce týkající se Trhového Štěpánova, které vypracovali Lejček Martin, Kuželová Eva, Říhová Soňa, Vobecká Blanka dvě práce, Uhlířová Helena, Novotná Věra, Martinovský Josef, Antošová Gabriela a Zadáková Kateřina.

Dále to byly žákovské práce ze Základní školy v Trhovém Štěpánově pro dějepisnou olympiádu od Frublingové Lucie, Vinšové Marie, Vopálkové Renaty a Tomaidesové Barbory.

Součástí výstavy byla archivní krabice ke kronice města Trhového Štěpánova z roku 2006. Obsahuje uschované archiválie. Jsou to: Zpravodaj Štěpánovska, různá další periodika, výstřižky z novin, volební lístky i propagační letáky politických stran, prospekty, propagační materiály a další.

Návštěvníci si mohli prohlédnout 7 brožur a 12 knih týkajících se Trhového Štěpánova, například Augustin: Velká encyklopedie měst a obcí, Balbín Bohuslav: Krásy a bohatství České země, Klímová Helena: Soupis poddaných podle víry z roku 1651 – Kouřimský kraj, Kolektiv: Středočeský kraj, Kolman Karel – Vlček Jaromír: Dějiny

Trhového Štěpánova, Mleziva – Kuča: Velký historický lexikon měst a městysů, Petráň a kol.: Benešovsko a Podblanicko, Rozkošná Blanka: Židé na Vlašimsku a dolním Posázaví, Sedláček August: Místopisný slovník historický Království českého, Slavík František Augustin: Dějiny města Vlašimě a jeho statku, Svoboda Jan, Nusek Jindřich a kol.: Příběh kapliček, Tywoniak Jiří: Podblanické rebelie, Vlasák Antonín Norbert: Okres Vlašimský Reprint a Vlček Jaromír: Trhový Štěpánov.

Součástí výstavy byly dekrety k udělení praporu města a k obnovení titulu města předsedou Poslanecké sněmovny.

Chtěl bych touto cestou ještě jednou poděkovat autorovi výstavy, panu Jaromíru Vlčkovi, za jeho přístup k přípravě i k průběhu této velmi zdařilé akce, která nám umožnila nahlédnout do historie našeho malého městečka.

O výstavě vyšel článek v Benešovském deníku.

Mgr. Stanislav Kužel, vedoucí Spolkového domu

Krátce o Zpravodaji Štěpánovska v roce 2014

Na titulní straně každého čísla byla fotografie s průvodním textem, který připravoval odpovědný redaktor. V loňském ročníku to byly tyto fotografie:

Únor – U Jezu – zimní nálada – Ing. Alena Vilímovská

Duben – Pohled na Javornickou hůru nad Novým rybníkem – Ing. Alena Vilímovská

Červen – Cesta za občanským hřbitovem ke skládce – Jaromír Vlček

Srpen – Kaplička sv. Václava a soška sv. Václava ve Štěpánovské Lhotě – Josef Korn

Říjen – Pohled na Javornickou hůru od Dubějovic směrem k Blaníku – Marie Vojtová

Prosinec – Pohled na kostel sv. Bartoloměje přes rybník Belík – Ing. Alena Vilímovská

V roce 2014 vyšlo 6 čísel v nákladu 2 450 výtisků, v počtu 156 stran (o 8 stran více než v roce 2013) a 4 strany přílohy ve vánočním čísle – kvíz, doplňovačky, osmisměrka, sudoku, celkem 164 stran za uplynulý rok.

Z níže uvedeného přehledu získáme ucelené informace o tom, co přinesl Zpravodaj Štěpánovska na svých stránkách v minulém roce. Obsah je přiměřeně vyvážený. Shrňme si v přehledu jednotlivé okruhy článků s jejich počtem.

Témata	Počet	Témata	Počet
Co se v roce 2013 stalo	12	Různé kratší články	29
Články o přírodě, zeměpisu a ekologii	17	Sbor dobrovolných hasičů Trhový Štěpánov i okolní obce	13
Společenská kronika, vzpomínky na zesnulé aj.	21	Spolkový dům a Muzeum Štěpánovska	1
Knihovna	1	Kultura	1
Literární tvorba včetně vánočních povídek	10	Sport, tělovýchova, turistika, akce pro děti	19
Mateřská škola	1	Úvahy, k zamyšlení	8
Osobnosti	5	Vyhlášky a oznámení	1
Píseň s notami (koleda)	1	Výročí	2
Poezie	3	Z historie	17
Recenze časop. Pod Blaníkem	4	Z okolních obcí	19
Rozhovory	1	Základní škola	14

Do 16. ročníku Zpravodaje Štěpánovska přispělo 87 autorů (od začátku pravidelného vydávání v únoru 1999 do prosince 2014 to bylo 478 autorů). Fotografie

poskytlo 34 autorů, z osobních a ostatních archivů 32, kresby od jedné autorky.

Jaromír Vlček, odpovědný redaktor

Sedmpánská oslava MDŽ v retro stylu

Blížil se 8. březen a s ním již tradičně spojená oslava Mezinárodního dne žen. Avšak pro nedostatek času na nácvič nového repertoáru vyvstal nám – sedmpánským zpěvačkám – problém. Bylo totiž třeba vymyslet náhradní program. A pak přišel nápad - což takhle zavzpomínat si tentokrát na staré časy a obléknout se za pionýrky? Poté pod heslem „Vezměme si na krk rudé šátky a vraťme se o pár desítek let zpátky“ začaly horečnaté

přípravy. Sháněly se bleďmodré košile, šily rudé šátky, vymýšlely holčičí účesy. Všechny jsme se probíraly starými učebnicemi a zpěvníky a podařilo se nám dát dohromady vskutku neuvěřitelnou sbírku „duchaplných“ básniček opěvujících ženu jako budovatelku lepších zítřků - soustružnicí počínaje a dojičkou konče.

Nechyběly samozřejmě ani písně, a tak jsme si při nácvič „Kaťuš“ a písně „Pionýři, pionýři, malované děti“

dávaly na přednesu obzvláště záležit. K této době také neodmyslitelně patřily celostátní spartakiády, které byly přehlídkou krásy a mládí, a protože jsme tuto radostnou atmosféru chtěli vytvořit i u nás, začalo se po večerech pilně nacvičovat. Spartakiádní skladbě Poupata jsme se

věnovaly s elánem a chutí. A přitom jsme se všechny výborně bavily...

Že celá akce probíhala v naprostém utajení, není jistě třeba připomínat. Mnohému možná však již pozvánka s rudým karafiátem ledacos napověděla a při vstupu do sálu bylo rázem jasno. Dvojice pionýrek s karafiáty v ruce – byť jen papírovými, vítající každou příchozí ženu a slavnostně vyzdobený sál nenechaly nikoho na pochybách, že se bude dít něco mimořádného.

Pak jsme už jen netrpělivě čekaly, jak vše dopadne. Kupodivu toto netradiční pojetí zaznamenalo mezi přítomnými opravdový ohlas. Zasloužený potlesk nás provázal po celé naše vystoupení. Všichni se dobře pobavili, zasmáli a káva se spoustou výborných zákusků, o které se postaraly ženy z celé obce, byla jen příjemnou tečkou tohoto zdařilého večera, který ovšem pokračoval až téměř do rána...

Jana Svobodová

Vavříny pro heligonku

Kdyby vám tento článek osobně předčítal někdo z občanů Kalné, určitě byste v jeho hlase rozpoznali hrdost. Jednomu z obyvatel naší malé vesnice se totiž

Bohuslav Vlasák hraje Kalňákům

dostalo veliké pocty – jako pátá osobnost byl uveden do hudební Síně slávy Benešovského deníku. Tou osobností je náš soused a kamarád, heligonkář, pan Bohuslav Vlasák.

Asi by se našlo jen málo čtenářů Zpravodaje Štěpánovska, kteří ho neznají. Vždyť „Bohouš“ Vlasák a jeho heligonka provázeli a dodnes provázejí několik generací ze širokého okolí významnými životními mezníky – od křtin přes svatby, životní jubilea až k poslednímu rozloučení. Svůj věhlas, schopnost pobavit i dojmout společně šíří i za hranicemi benešovského okresu na populárních setkáních heligonkářů. Prostě lidový muzikant, jak má být.

Spolek Kalňáci gratuluje panu Vlasákovi k tak významnému a milému ocenění. Benešovský deník výběrem svého letošního laureáta udělal radost nám všem, koho těší být ve společnosti vitálního správného chlápka, nadto báječného muzikanta.

Kalňáci

Dětský karneval

Každoročně v předjaří se scházejí podivné postavičky ve štěpánovské sokolovně. To si děti přicházejí v oblíbených maskách užít Dětský karneval. Letos se karneval konal 21. března, a přestože první jarní den byl plný slunce, sešlo se různých princezen, víl, superhrdinů a dalších pohádkových postaviček požehnaně.

Děti si užily taneční rej při hudbě D. J. Johnnyho. O přestávkách se konalo veselé soutěžení, které připravili milí šaškové, a za sladkou odměnu se děti snažily se všech sil. Hledaly rozházené obrázky, trefovaly se drátkou do kroužku, závodily s pingpongovým míčkem

na lžici, tančily s balónky, těžká disciplína byla sesbírat lentilky brčkem. Nejvíce si ale užily tancování kolem židlí, kterého se účastnili i rodiče a které muselo být pro velký úspěch ještě jednou opakováno. V boji o židle se sváděl urputný boj a několikrát nebylo ani možné rozhodnout, kdo si sedl dřív. Vysílení soutěžící se mohli občerstvit a napít u baru u Pipi Dlouhé Punčochy a nabrat síly do další zábavy.

Kdo měl tvořivého ducha, mohl si vyrobit různě veličonoční dekorace z vajíček, ať už barvením, nebo jako vajíčka s čepičkou z vlny. Kdo chtěl, mohl si vyzkoušet

*Balonku, nespadni**Se Spidermanem se nebojím jít přes les**Upleteme pomlázku**Tak si něco vyrobíme**Kdo se nejdřív posadí*

ubrouskovou metodu a přenést si obrázek z ubrousku na dřevěný oválek, nebo si ho jednoduše namalovat. Také barvení sádrových odlitků mělo velký úspěch a ti nejmenší si rádi vybarvovali i velikonoční omalovánky.

Největší radost měly děti z toho, že si mohly uplést pomlázku. V této náročné práci jim vydatně pomáhal pan Karel Kulík, bez něhož by to dokázal málokdo. Vytvrdle se věnoval všem zájemcům celé odpoledne a chtěli bychom mu za to vřele poděkovat.

Věříme, že se děti pěkně pobavily a užily si pěkné soutěživé a tvořivé odpoledne.

Ing. Alena Vilímovská

Aby vaše zahrada ožila

Máte zahradu? Je kouskem přírody anebo připomíná spíše golfové hřiště? „Sterilním“ zahradám s anglickými trávničky zvoní hrana. Přírodě blízké zahrady, plné života, jsou současné trendy.

Bzukot včel, pestrobarevní motýli, spousta druhů hmyzu, švitořící ptáci, ještěrky vyhřívající se na okrasných zídkách, ježci ... Tak vypadá doslova „živá zahrada“. Již dlouho někteří zahrádkáři svou pomoc zvířatům neomezují jen na zimní přikrmování ptáků a vyvěšování budek. Slyšeli jste například o domečku pro hmyz, bylinkové spirále anebo divokém koutku?

Zahrady se s rozrůstající zástavbou stávají stále důležitějšími místy pro život mnoha živočichů. Od hmyzu, přes obojživelníky, plazy a ptáky až po savce. Správnou údržbou zahrad tak můžete výrazně podpořit biodiverzitu. Šetrně obhospodařované zahrady jsou navíc mnohem zdravější.

Přilákat do zahrady živočichy přitom není nic těžkého. Nemusíte se navíc vzdávat ani svých estetických nároků. Primárně je důležité upustit od užívání chemických pesticidů, zahradu oplotit tak, aby bylo ohrazení pro živočichy průchodné, a šetrněji hospodařit. Živočichům

v zahradě je třeba nabídnout především nejrůznější úkryty a vhodnou potravu.

Kromě ptačích budek lze do zahrady rozmístit domečky pro hmyz. Postačí například zavěsit na plot či strom snopek slámy v květináči anebo hranol dřeva s vyvrtanými otvůrkami. Tyto úkryty rády využívají například samotářské včely, slunéčka anebo například škvorci. Včely vám pomohou s opylováním, ostatní zas v boji proti mšicím. Další hmyz přilákáte bohatou květinovou výsadbou či květnatou loukou. Ještěrky a slepýši se rádi vyhřívají na tzv. suchých zídkách, ježci zas vyhledávají úkryty pod hromadami větví či rázem dřeva.

K výsadbě používejte přednostně původní druhy květin a keřů. Na ty jsou živočichové zvyklí. Tam, kde to lze, trávník s planými květinami nesekejte příliš brzy a nechte jej odkvést. V trávě se množí hmyz. Semena pak sezobou drobní ptáci. Málo využívanou část zahrady můžete ponechat ladem. Jen do ní přidejte nějaké úkryty, třeba pár kamenů a hromádku větví. Vytvoříte zde tak divoký koutek, kde nebudou živočichové rušeni. A nezapomeňte také na důležitou vodu. Zahradní jezírko přiláká obojživelníky. Ptákům a hmyzu zas dobře poslouží jednoduché napajedlo, například z větší keramické misky pod květináč.

Hmyzí domek

Důležité je zahradu a dům také zabezpečit, aby se zde zvířata nezraňovala. Nádrže na dešťovou vodu by měly být zakryty mřížkou, stejně tak jako komíny anebo okapové svody. Větší prosklené plochy byste měli zviditelnit například polepy, aby do nich nenaráželi ptáci. Bazény, jezírka a další větší vodní plochy je vhodné opatřit napůl splývající dřevěnou deskou, aby mohla do vody spadlá zvířata vysplhat na břeh. Těsně před sekáním vysoké trávy je dobré pozemek namátkou projít a vyplašit tak zvířata, co se v ní mohou skrývat.

Typů pro oživení zahrady je celá řada, stejně tak jako rad pro její zabezpečení. Inspirovat se můžete například v expozici paraZOO ve Vlašimi.

2. srpna 2014 si zde dokonce můžete sami vyrobit domeček pro hmyz. Oživte svoji zahradu i vy. Bude zdravější, zajímavější a kromě okrasy a prostoru pro pěstování zeleniny vám poslouží také jako skvělá učebnice přírody. Ve správně udržované zahradě stačí jen dobře naslouchat a pozorovat.

Ing. Michala Jakubův a Lucie Bohatá
Záchranná stanice pro živočichy ZO ČSOP Vlašim

Strom je jako panelák

Poslední dobou se množí případy, kdy ošetřovatelé záchranných stanic zasahují při kácení vzrostlých stromů, v jejichž dutinách byli nalezeni zimující netopýři. Někdo to může pokládat za raritu, ale opak je pravdou. Stromy nejsou pouze živoucími kusy dřeva. Slouží jako úkryty nejrůznějším druhům živočichů.

Od konce března do konce září, tedy po celou vegetační sezonu, by se neměly kácet dřeviny rostoucí mimo les. Na větvích stromů totiž hnízdí ptáci a někde také veverky. Strakapoudi, sýkory, brhlíci anebo například sovy zas k tomuto účelu využívají dutiny ve kmeni, stejně tak jako netopýři, které by leckdo čekal spíše v nějaké jeskyni či sklepe. Řada netopýřů přitom jako denní úkryt využívá i docela malé praskliny ve dřevě a škvíry pod odchlíplou kůrou. A nezapomeňme také na mnoho druhů hmyzu. Kolem stromů je vidět pohyb, slyšet zpěv... Oproti tomu v zimě se zvláště listnaté stromy zdají být zcela bez života. V tuto dobu je však kácení pouze bezpečnější, nikoli zcela bez rizika.

Přes zimu dutiny stromů využívají netopýři, anebo zde může spát například plch. Při kácení si zvířata nevíšim-

neme, pokud se zvířata pádem stromu neprobudí a nezáčnou šramotit či vydávat nějaké zvuky. Před kácením i po něm je vhodné dutinám věnovat zvýšenou pozornost.

Pokud při kácení objevíte ve stromě zimující zvířata, anebo na jaře mláďata, kontaktujte záchrannou stanici. Při zničení úkrytu hrozí zimním spáčům umrznutí či smrt vyčerpáním kvůli nedostatku potravy. Ptáčata či malé veverky z poničených hnízd zas mohou být zraněné, či jim bez vhodné provedené pomoci hrozí opuštění rodičů a vyhladovění.

Když dojde ke kácení, je vhodné pro jistotu zkontrolovat i již ležící strom. V případě potřeby stačí zavolat na číslo 777 800 460.

Jistě i pro vás mají stromy velkou estetickou a mnohdy i historickou hodnotu. Kácení samo o sobě by se tak mělo vždy nejprve dobře zvážit. I torza již uschlých velkánů jsou pro živočichy velmi významnými úkryty či zdroji potravy!

Ing. Michala Jakubův,
Záchranná stanice pro živočichy ZO ČSOP Vlašim
Redakčně kráceno

Roční období v lese

(Líčení)

Je čas květů. Zvířata se vymanila ze zimního spánku. Na holých větévkách, které připomínají spíše drátky, vyrašily první pupeny. Krajina se brzy převlékne do zeleného kabátku.

Květiny se derou na povrch, aby mohly provonět louku. Po lákavých květech pokukuje překrásný motýl, jako by je kontroloval a hlídal. Příroda dozrála a nyní se může chlubit pestrými barvami a vůněmi.

V horkých dnech, když slunce nejvíce pálí, se zvířata chodí ukrývat k chladnému potůčku, který potom zakroucený jako had jde s proudem dál. V čase světlušek je slyšet houkání sovy, která tak oznamuje svůj východ na lov. Bezmocní hlodavci se schovali do svých příbytků. Rostliny čekají na příchod rána, aby je znovu orosilo živou vodou.

Příroda si ušila oranžovo-zeleno-červený kabátek. Veverky spěchají pod stromy a hledají žaludy, aby si naplnily své spižírny na zimu. Ptáci se scházejí na telefonních drátech, aby se domluvili na odletu pryč, za sluncem. Na přírodu padá únava a připravuje se na odpočinek.

Brzy se na zem opět snese diamantová peřina. Srnky zase budou chodit na oběd do krmelce, kde jim lidé připravili dostatečné množství sena na celé chladné období.

Eliška Plešavská, 8. třída, Trhový Štěpánov

Budoucnost

Co mě napadne, když se vysloví slovo budoucnost? Asi to, že si nikdo nemůže být jistý, co ho v příštích okamžicích čeká, na co se má připravit. Budoucnost je vlastně jedna velká nejistota, kterou ovšem každý člověk může chápat po svém. Někdo se na budoucnost těší, je plný radostného očekávání a optimismu, zatímco jiný se budoucnosti obává, možná i děsí.

Pravděpodobně záleží na situaci, ve které se nacházíme. Na budoucnost rozhodně jinak pohlíží bezdomovec a jinak milionář. Myslíte, že se bezdomovec může těšit na budoucnost? On přece nemá žádné příjemné vyhlídky. Jinak je tomu u milionáře, který si svou budoucnost může v představách utvářet mnohem barevněji. Mohli byste namítnout, že milionář zbankrotuje a stane se bezdomovcem. Myslím ale, že to už je spíš záležitostí osudu a ne budoucnosti, i když je osud s budoucností úzce spojen.

Proč se lidé vlastně tak zabývají budoucností? Je to tím, že jsme se právě dostali do nového tisíciletí, a tudíž spoléháme na to, že se něco změní? Že bude svět lepší a život snadnější? Ne, to nebude ten pravý důvod. Lidi zajímala budoucnost už v dávných dobách, kdy mělo každé společenství svého šamana, který dokázal budoucnost předpovídat. Už odedávna lidi budoucnost přitaho-

vala. Je v ní něco magického, co člověka láká a zároveň i trochu děsí. Nezdá se vám zvláštní, že nevíte, co se stane zítra, co bude za rok?

Řekl bych, že je častokrát lepší nevědět, co nás čeká, protože to nemusí být nic dobrého. Proto bychom si měli vychutnávat přítomnost a přijímat to, co se právě děje, ať už je to dobré, nebo zlé. I já doufám, že budu budoucnosti k prospěchu a že si lidi uvědomí, že budoucnost se netýká jenom jich, ale hlavně budoucí generace.

Josef Morkus, 8. třída, Trhový Štěpánov

Hory

Kronika našeho „horského života“ se začala psát 7. 3. 2015 ve 13 hodin, kdy jsme se sešli u školy. Naložili jsme kufry, lyže, snowboardy a mohli jsme vyrazit vstříc nevšedním zážitkům.

Cesta nám trvala přibližně 3 hodiny. Když jsme se ubytovali, neminulo nás poučení o správném chování.

Druhý den jsme hned dopoledne vyrazili na svah. Sněhu bylo dostatek, tak jsme se mohli vyřádit i celé odpoledne. Oběd jsme měli přímo na sjezdovce. Lyžovali jsme asi do 16 hodin, potom jsme se vrátili na chatu. Po večeri jsme všichni společně hráli hry.

Ve stejném duchu se odvíjely i další 2 dny. Ve středu jsme si od lyžování trochu odpočinuli, protože jsme jeli do libereckého Aquaparku a iQLANDIE. Tady jsme si mohli vyzkoušet např. zemětřesení nebo vichřici, což byl zajímavý super zážitek. Viděli jsme tornádo, ohnivé tornádo, dokonce zde měli i opravdového robota. Byla to nádherná podívaná!

Zbytek týdne jsme strávili opět na zasněžených kopcích. V závěru jsme své lyžařské dovednosti mohli poměřit s ostatními při závodech, které jsme si opravdu užili. Než jsme se nadáli, přiblížil se konec. Začali jsme balit a jelo se domů.

Na horách jsme si to určitě všichni moc užili a nikdy na ně nezapomeneme.

Štěpán Neděla, 7. třída, Trhový Štěpánov

Den české historie v Křivsoudově

Centrum české historie pořádá 25. dubna 2015 od 10 do 19 hodin v Křivsoudově II. ročník Dne české historie. Ten loňský byl zaměřen na 100. výročí vypuknutí 1. světové války. V letošním roce bude celý den věnován 70. výročí ukončení 2. světové války v Evropě.

Vždyť poslední výstřely v Evropě zazněly právě ve Středočeském kraji, v blízkosti obce Milín, ještě mezi 10. a 11. květnem, tedy několik dnů poté, co vstoupilo v platnost podepsané příměří.

Také okolím Křivsoudova ustupovaly ještě 8. května nacistické jednotky na západ, aby se nedostaly do rukou přicházející Rudé armády, ale mohly se vydat do zajetí americkým jednotkám. V sousední obci Čechovice ústupu nacistických vojsk padlo za oběť právě tento den – den, který nyní slavíme jako Den vítězství – sedm místních občanů.

V bohatém programu, který pořadatelé připravili, si najdou zajímavou aktivitu všechny generace. Od časněho dopoledne můžete zhlédnout vojenskou historickou techniku, dobovou výstroj, kolem přejede spanilá jízda amerických automobilů, včetně vojenských džípů. Díky Klubu historie Červeného kříže se návštěvníci dozvědí, jak a čím se ošetřovali ve válce ranění. Děti určitě ocení mobilní kuličkovou střelnici, kde si budou moci vyzkoušet své střelecké umění.

Odpolední program bude zahájen ve spolupráci s místním Sokolem a vedením radnice odhalením nové pamětní desky křivsoudovské rodačky Boženě Vicherkové, sokolce a odbojáře, která byla popravena za pomoc parašutistům ze skupiny Anthropoid a Silver A 24. října 1942 v koncentračním táboře Mauthausen.

Poté bude slavnostně zahájena putovní výstava „Voláme všechny Čechy!“, která připomene květnové události před 70 lety. Výstavu zpracoval významný badatel a odborník na téma druhého odboje historik Jaroslav Čvančara a návštěvníci na ní zhlédnou více než 100 unikátních dosud nepublikovaných fotografií.

Část odpoledne bude věnována koncertu Pocta padlým, na němž vystoupí skupina Taxmeni, známá mimo jiné také svými písněmi, věnovanými československým letcům bojujícím v RAF, a zpěvák – sólista Martin Maxa. V jeho podání se určitě můžeme mimo jeho slavné hity také těšit na Píseň padlých, složenou na počest novodobých válečných veteránů.

Nebudou chybět atrakce pro děti, akční soutěže o ceny, malování a promítání zajímavých filmů. K akci bude také vydána speciální turistická známka.

Vstup je po celý den zdarma.

Další informace najdete na www.dnyceskehistorie.cz

Info pro novináře: Jindra Svitáková, e-mail: jsvitakova@anlet.cz, tel.: 604 206 677

Za varhaníkem Jiřím Šlehuberem

V sobotu 31. ledna 2015 zemřel v Libži ve věku nedožitých 85 let Jiří Šlehuber. Byl dlouholetým varhaníkem v kostele sv. Bartoloměje v Trhovém Štěpánově.

Jiří Šlehuber se narodil 18. března 1930 v Dolních Kralovicích, kde vychodil obecnou i měšťanskou školu. V roce 1949 maturoval na Státním reálném gymnáziu v Benešově. Po dálkovém studiu na Pedagogické fakultě Karlovy univerzity nastoupil první učitelské místo

ve Zruči nad Sázavou. Po návratu ze základní vojenské služby učil rok na Jedenáctileté střední škole v Ledči nad Sázavou. Od 1. září 1954 byl jmenován ředitelem Národní školy ve Studeném, kde působil do roku 1963, než s ním byl rozvázán pracovní poměr pro jeho náboženské přesvědčení.

V té době koupil rodinný domek v Libži u Vlašimi a nastoupil jako pomocný dělník ve skladě Blanických strojů. V letech 1965 - 1968 vystudoval Střední průmyslovou školu strojnickou ve Vlašimi. Po pražském jaru 1968 byl rehabilitován a působil opět ve školství jako učitel Základní školy v Domašíně a v Chotýšanech. V roce 1996 odešel do důchodu.

Aktivně se zúčastňoval práce samosprávy v Libži. Mnoho let vedl kroniku obce

(1998 -2013) a zasloužil se zde o obnovu kaple Nejsvětější Trojice v roce 2006.

Od roku 1965 působil jako varhaník v kostele sv. Matouše na Hrádku u Vlašimi a v letech 1971 a 2001 i v Trhovém Štěpánově.

Protože jako rodilý „Královák“ nemohl zapomenout na krásná místa, která musela ustoupit navzdory vodě údolní nádrže Želivka, začal v r. 1990 navzdory různým překážkám ve Vlašimi organizovat pravidelná setkání rodáků a přátel starých Dolních Kralovic. S obrovským úsilím a nadšením tato setkání pokračovala několik let. Vzpomínky na Dolní Kralovice a celou zatopenou část a na setkání rodáků sepsal do knihy „Pojďte se mnou do našich Dolních i Horních Kralovic, Příseky, Stříteže a Bezděkova“. Byla vydána v roce 2001 a pro velký zájem bylo v roce 2002 ještě dotištěno několik set výtisků.

Je pohřben na hřbitově na Hrádku u Vlašimi.

Z různých pramenů připravil jv

Výpisky z četby

Neznámí autoři:

„Nečekej příliš dlouho na to, abys někomu řekl, co cítíš, ale řekni to dnes. Zítřka už může být pozdě.“

„Myslím si, že svět je dnes úplně převrácený a tolik utrpení je tu proto, že je tak velice málo lásky v domovech a v rodinném životě. Nemáme čas pro své děti, nemáme čas na sebe navzájem, není čas, abychom se těšili jeden z druhého.“

„Láska začíná doma; láska žije v domovech, a proto je dnes ve světě tolik utrpení a tolik chybí štěstí. Každý dnes vypadá hrozně uspěchaný, ustaraný kvůli lepšímu blahobytu a většímu bohatství a tak dále, takže děti mají velmi málo času pro své rodiče. Rodiče mají velmi málo času na sebe navzájem, a tak doma se začíná ničit světový mír.“

„Neztrácej čas s nikým, kdo ho nechce trávit s tebou.“

Vzpomínka na rodáka z Trhového Štěpánova

Chtěla bych se s Vámi podělit o vzpomínku na výjimečného člověka **pana Josefa Načeradského**. Je právě rodákem z Trhového Štěpánova a narodil se zde 22. března 1913. Dne 22. března by se dožil 102 let. Na tohoto člověka mám opravdu ty nejlepší vzpomínky. Také můj otec pan Václav Vondráček se narodil v r. 1914 v Trhovém Štěpánově a bydlel v blízkosti Načeradských, ale zemřel před 32 lety.

Právě proto pro mě bylo velkým překvapením, když jsme zjistili na internetu, že pan Josef Načeradský se v roce 2013 dožil neuvěřitelných 100 let a že je nesmírně čilý, a to jak duševně, tak i tělesně.

Pan Načeradský mě i mé sourozence učil na Základní škole Praze 3, ve Vlkově ulici, a byl to můj nejlepší učitel. Vypravoval nám o svém životě a dal nám mnoho cenných rad do života. Pan Josef Načeradský se ve válce zapojil do odbojové skupiny v Sedlci. V únoru 1945 byl zatčen gestapem a odvezen do Malé pevnosti v Terezíně, kde měl být dne 5. května 1945 zastřelen v 16 hodin. Ve 14 hodin Němci z Terezína uprchli a pan Načeradský říká, že 5. května oslavuje své druhé narození.

Ačkoliv měl vážná zranění z války, pracoval jako učitel až do 85 let. Pan Načeradský s úsměvem odpovídal na otázku, čím to je, že se dožívá v tak skvělé formě takového úctyhodného věku: „Já za to nemůžu, to se někde nahoře pokazil počítač.“

Na internetu jsme zjistili, že pan Josef Načeradský žije v domově pro seniory v Praze 10. Napsala jsem mu dopis a navštívila ho. Měl velikou radost a předala jsem mu knihu o Trhovém Štěpánově, kterou mi velmi ochotně zaslala moje sestřenice paní Bohunka Veselá.

Zjistila jsem, že pan Načeradský se těší dobrému zdraví a překvapila mě jeho duševní svěžest, všechno věděl, pamatoval si, pročítali jsme knihu a vypravoval mi o dětství s mým otcem. Byl to pro mě neuvěřitelný zážitek. Všem svým známým jsem vypravovala o tomto vskutku výjimečném člověku. I když měl problémy s tím, že špatně viděl a slyšel, přesto se snažil žít naplno, každý den chodil na procházky.

Při mé první návštěvě jsme 4 hodiny povídali o dětství v Trhovém Štěpánově, o jeho studiích, jeho životě, o tom, jak učil na škole pro žáky se zdravotním hendikepem. Byl metodikem tělesné a branné výchovy. Návštěvy u něho mě velmi obohatily a jsem přesvědčena, že i on měl radost, že jsme se po tolika letech mohli scházet.

Na Trhový Štěpánov moc a moc vzpomínal, vyprávěl mi historii a moc mi děkoval za to, jakou jsem mu udělala radost, když jsem mu přinesla knihu. Ještě před Vánocemi mě pozval na červené víno do vinárny, které on měl moc rád. Velmi se těšil na oslavu svých narozenin dne 22. března 2015, kdy by mu bylo 102 let. Bohužel náhle zemřel 21. 2. 2015.

Touto malou vzpomínkou bych chtěla připomenout tohoto výjimečného a velmi skromného člověka, na kterého budu dlouho vzpomínat.

Ivana Kazdová, Praha

Informace sběrného dvora: EKOSO Trhový Štěpánov, s.r.o.

Sběr nebezpečných odpadů a elektrozařízení v sobotu 9. května 2015.

Uskuteční se na obvyklých místech přilehlých obcí obvyklým způsobem - mobilním svozem naší dodávkou

- 8:00 Štěpánovská Lhota – **náves**
- 8:30 Střechov – **u obchodu**
- 9:00 Dalkovice – **kontejner**
- 10:00 Sedmpány – **kontejner**
- 10:30 Dubějovice – **kontejner**
- 11:30 Trhový Štěpánov – **náměstí**

Sbíráme:

- Veškeré domácí elektrospotřebiče – ledničky, pračky, myčky, mikrovlnky
- TV, audio-video elektroniku, monitory, počítače, mobily
- Baterie, zářivky, úsporky (**NE žárovky**)
- Oleje, kapaliny a filtry z automobilů
- Zbytky barev a plechovky
- Zbytky úklidové chemie
- Zbytky agrochemie

Pro občany, kteří nemohou větší spotřebič dopravit ke sběrnému místu, nabízíme odvoz z domu **ZDARMA.**

Přijďte v době plánovaného odvozu a požádejte pracovníka o odvoz.

Vyhovíme Vám podle možnosti.

V nejbližší době začneme provádět sběr fritovacích olejů.

Na náměstí přibude další nádoba označená
„FRITOVACÍ OLEJ“,
do které můžete dávat všechny jedlé oleje slité
v PET lahvích.

Jiří Lachman, EKOSO Trhový Štěpánov, s.r.o.

Sportovní akce jaro 2015

Rozpis mistrovských utkání TJ Sokol Trhový Štěpánov oddíl kopané doplněné o další sportovní akce v Trhovém Štěpánově v první polovině roku 2015						
	A	B	DOROST	STARŠÍ ŽÁCI	MLADŠÍ ŽÁCI	ml. PŘÍPRAVKA - turnaje
sobota, 21.03.	Divišov 15:00 venku					
sobota, 28.03.	Bílkovice 15:00 venku					
sobota, 04.04.		Kladruby 16:00 doma	Přestavlky 13:30 venku		Senohraby 10:15 doma	
neděle, 05.04.	Tichonice A 16:30 doma			Nespeky 9:30 doma		
sobota, 11.04.					„Nespeky 10:15 venku(Čerčany)“	
neděle, 12.04.	Čechtice 16:30 venku	Velíš 15:00 venku	Posázaví 11:00 doma	Maršovice 9:30 doma		
sobota, 18.04.				Chocerady 10:15 venku	Sedlec-Prčice 10:15 doma	
neděle, 19.04.	Ratměřice 17:00 doma		Struhařov 10:15 venku			
sobota, 25.04.		Chocerady B 17:00 venku			Teplýšovice 10:15 venku	
sobota, 25.04.	Štěpánovský trháč - běžecké závody					
neděle, 26.04.	Blaník Načeradec 17:00 venku		„Lukavec 11:00 doma	Křivsoudov 9:30 doma		
sobota, 02.05.		Radošovice 16:00 doma			Netvořice 10:15 doma	Vlašim „B“ 9:30
neděle, 03.05.	Kondrac B 17:00 doma		Bílkovice 11:15 venku	Krhanice 10:15 venku		
sobota, 09.05.	Postupice A 17:00 venku	Libež 17:00 venku				Trhový Štěpánov 9:30
sobota, 09.05.	Mladí hasiči - účast na soutěži Plamen					
neděle, 10.05.			Jankov 11:00 doma	Olbramovice 9:30 doma	Jankov 11:00 venku	
sobota, 16.05.		Tichonice B 16:00 doma		Pravonín 10:15 venku	Benešov C 10:15 doma	
neděle, 17.05.	Chotýšany A 17:00 doma		Čerčany 10:15 venku			Lešany 9:30
sobota, 23.05.	Pohádkový les - Organizace 5.prosince					
neděle, 24.05.	Myslič 17:00 venku	Popovice B 15:00 venku	Úročnice 11:00 doma		Vrch.Janovice 10:15 venku	
sobota, 30.05.		Louňovice B 16:00 doma				Mezno 9:30
neděle, 31.05.	Keblov 17:00 doma		Divišov 11:00 doma		Vlašim B 11:00 venku(Libež)	
sobota, 06.06.	Zájezd IQ centrum Liberec - přihlášky Jar. Krásová 606 103 494					
neděle, 07.06.	Teplýšovice B 17:00 venku	Postupice B 15:00 venku				Lešany 9:30
neděle, 14.06.	Louňovice A 17:00 doma	Chotýšany B 15:00 venku				

sobota 20.6.	Turnaj příprava, starší, mladší žáci
sobota 27.6.	Neckláda
1. – 7.8.	Tábor Střechov SDH
13. – 27.7.2015	Příměstský tábor - tenisový turnaj
sobota 15.8.	Volejbalový turnaj - Víceúčelové hřiště
sobota 22.8.	Nohejbalový turnaj - Víceúčelové hřiště
sobota 29.8.	Stopovka

Sportovní komise

Štěpánovský trhák

Město Trhový Štěpánov společně s TJ Sokol pořádají 25. dubna 2015 druhý ročník běžeckého závodu do vrchu – „Štěpánovský trhák“. Start závodu je ve 13.00 hodin v areálu koupaliště u nádraží.

Závodí se v devatenácti kategoriích, od předškolních dětí až po hlavní závod dospělých, který bude odstartován v 15.00 hodin. Tento závod je zařazen do seriálu Běžec Podblanicka.

Zveme vás všechny, kteří se chcete proběhnout a změřit si své síly s ostatními. Jak řekl už kdysi dávno Pierre de Coubertin: „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se.“

Více informací na www.stepanovskytrhak.cz.

Na vaši účast se těší celý realizační tým.

Za realizační tým Mgr. Stanislav Kužel

**SOKOL Trhový Štěpánov
a Základní škola Trhový Štěpánov**

pořádají

Příměstský tábor pro děti od 4 do 15 let

Termín: 13. 7. – 17. 7. 2015

20. 7. – 24. 7. 2015

Nástup ráno: 7.00 – 8.30 hod. před základní školou

Konec odpoledne: 15.00 – 16.00 hod. u základní školy

Stravování: Svačina, oběd, svačina, pití na místě
(na výlety si každý bere své pití)

Program: HARRY POTTER + tradiční i netradiční
sportovní soutěže, tenis, naučné výlety
do přírody, soutěže dovedností, celodenní
výlety, korálkování, keramika, pedig

Pedagogický dozor je zajištěn.

Cena za týden: 1 000 Kč

Kontakt a dotazy: Základní škola Trhový Štěpánov

tel.: 317 851 122

Alena Vilímovská: tel.: 739 001 806

Přihlášky odevzdejte do 19.6.2015 v Základní škole Trhový Štěpánov

FARNÍ CHARITA VLAŠIM

Pomáháme potřebným bez rozdílu.

Poskytujeme: sociální služby,
domácí zdravotní péči, akutní
materiální a věcnou pomoc.

Půjčujeme: rehabilitační,
kompenzační a dětské pomůcky.

Organizujeme: vzdělávací a
humanitární akce.

Najdete nás:

v budově polikliniky pod nádražím

Lidická 1715, 258 01 Vlašim

Tel: 736 472 794

Web: <http://vlasim.charita.cz>

E-mail: info@charitavlasim.cz

Výměna průkazů osob se zdravotním postižením

V průběhu roku 2015 bude úřad práce postupně měnit průkazy osob se zdravotním postižením.

Nejdříve by se měli dostavit:

Klienti, kteří jsou **držiteli průkazu mimořádných výhod** (papírový průkaz s platností kratší než do 31. 12. 2015), **držitelé průkazu mimořádných výhod** (papírový průkaz s platností déle než do 31. 12. 2015 a trvale či neomezeně) a dále pak **držitelé dočasného průkazu osob se zdravotním postižením s datem vydání v roce 2013** (zalamovaný průkaz) a jsou zároveň poživateli příspěvku na mobilitu.

Úřad práce zaslal těmto klientům výzvu k prokázání dalšího nároku na průkaz osoby se zdravotním postiže-

ním. Ve výzvě jsou uvedeny veškeré informace, které se výměny týkají. Bude nutné předložit občanský průkaz, průkaz osoby se zdravotním postižením a aktuální fotografii. V případě pochybností bude nutné předložit i rozhodnutí, kterým byly žadatelům přiznány mimořádné výhody příslušným městským úřadem.

Držitelé dočasného průkazu osob se zdravotním postižením s datem vydání rok 2014 a 2015 se mohou dostavit k výměně průkazů během celého roku 2015.

*Oddělení nepojistných sociálních dávek
Kontaktní pracoviště Benešov*

ProMedicus
Home Care Services

24 **hotline**

778 080 508

Váš poskytovatel
domácí
zdravotní péče

**Domácí zdravotní péče je ZDARMA
nepřetržitě 24h/7dní v týdnu**

- Intenzivní domácí péče
- Standardní domácí péče
- Ošetrovatelská péče
- Konzultace a zprostředkování kompenzačních pomůcek

ProMedicus Home Care Services s.r.o.
náměstí MUDr. J. Svobody 30
285 22 Zruč nad Sázavou

www.domacipece24.cz

PRŮKAZ TP

Fotografie (35 x 45 mm)

Jméno, příjmení _____
 Rodné příjmení _____
 Rodné číslo _____
 Datum vystavení průkazu _____
 razítko OÚ _____
 * 017857 podpis držitele _____

PRŮKAZ ZTP/P

Fotografie (35 x 45 mm)

Jméno, příjmení _____
 Rodné příjmení _____
 Rodné číslo _____
 Datum vystavení průkazu _____
 razítko úřadu _____
 * 190888 podpis držitele _____

PRŮKAZ ZTP

Fotografie (35 x 45 mm)

Jméno, příjmení _____
 Rodné příjmení _____
 Rodné číslo _____
 Datum vystavení průkazu _____
 razítko úřadu _____
 * 503922 podpis držitele _____

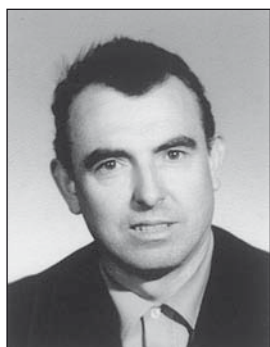
Společenská kronika

Vzpomínky:

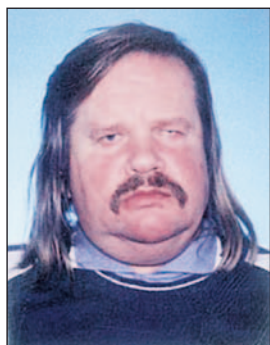
14. března 2015 uplynuly 3 smutné roky od chvíle, kdy nás opustila naše milovaná maminka, babička a prababička, paní **Hedvika Šimková** z Dalkovic. Stále nám chybíš a nikdy na Tebe nezapomeneme.

S láskou a úctou vzpomínají dcery Marie a Jiřina s rodinami

10. dubna 2015 tomu bylo 30 let, co nás opustil milý a starostlivý tatínek, dědeček a pradědeček, pan **Jaroslav Šimek** z Dalkovic. Stále nám chybíš a nikdy na Tebe nezapomeneme.

S úctou a láskou vzpomínají dcery Marie a Jiřina s rodinami

19. dubna 2015 to už bude pět let, co nás opustil syn, manžel, bratr, strýc a dobrý přítel **Jiří Kučera**. Všem nám moc chybí a je stále těžké smířit se s tím, že už navždy odešel. Vzpomíná celá zarmoucená rodina a všichni přátelé.

Rodina Kučerova z Dalkovic

Životní jubilea:

- 01.04. – Jaroslav Brýl, Dalkovice – 83 let
- 01.04. – Hana Přenosilová, Trhový Štěpánov – 50 let
- 03.04. – Jiří Vysekal, Dubějovice – 70 let
- 12.04. – Zdeňka Kubíková, Trhový Štěpánov – 81 let
- 13.04. – Ladislav Jeništa, Střechov – 84 let
- 23.04. – Jiřina Kůželová, Sedmpány – 84 let
- 01.05. – Marie Kučerová, Dalkovice – 75 let

- 02.05. – Alena Drážková, Trhový Štěpánov – 55 let
- 05.05. – Božena Setničková, Trhový Štěpánov – 75 let
- 11.05. – Miroslav Vinš, Dubějovice – 85 let
- 11.05. – Miloslav Votruba, Trhový Štěpánov – 82 let
- 11.05. – Miroslava Kordinová, Trhový Štěpánov – 70 let
- 12.05. – Anežka Zemanová, Trhový Štěpánov – 89 let
- 14.05. – Marie Kořenová, Trhový Štěpánov – 70 let
- 17.05. – Miroslava Damborská, Trhový Štěpánov – 50 let
- 19.05. – Anna Hrdinová, Trhový Štěpánov – 80 let
- 19.05. – Marie Kulíková, Trhový Štěpánov – 80 let
- 26.05. – František Musil, Trhový Štěpánov – 70 let
- 27.05. – Zdeněk Kopecký, Trhový Štěpánov – 60 let

Navždy odešli:

- 16.02. – Zdeněk Kulíček, Trhový Štěpánov – ve věku 59 let
- 22.02. – Václav Holub, Střechov – ve věku 90 let
- 10.03. – Ladislav Holada, Sedmpány – ve věku 92 let

Poděkování za projev účasti

Děkujeme všem přátelům, známým a spolužákům, kteří se přišli 28. února 2015 naposledy rozloučit s naším milovaným druhem a bratrem, panem **Jaroslavem Früblingem**. Zejména děkujeme Sboru dobrovolných hasičů v Bolině a v Trhovém Štěpánově. Rovněž děkujeme za květinové dary a projevy soustrastí.

Družka s dcerou, sestry a bratři

Fotografie poskytl

Archiv rodin: Vzpomínky na zesnulé (Früblingovi, Jakoubkovi, Kučerovi) • *Bc. Bézová Štěpánka:* Sedmpánská oslava MDŽ v retro stylu • *Bílek Radko:* Kramářské písně I. • *Ing. Jakubův Michaela:* Aby vaše zahrada ožila • *Jerie Ladislav:* Výstava kronik a dokumentů Trhového Štěpánova • *Kalňáci:* Vavříny pro heligonku • *Korn Josef:* Informace starosty • *Mgr. Kubalová Vlasta:* Blaničtí rytíři 2015 • *Mgr. Kužel Stanislav:* Výstava kronik a dokumentů Trhového Štěpánova • *Bc. Polesná Alena:* Blaničtí rytíři 2015 • *Ing. Vilímovská Alena:* Titulní strana, Dětský karneval